

## A városi tisztviselők fizetése és nyugdija.

Végleges rendezés a háboru alkalmából.

(Saját tudósítónktól.) Pillich Kálmán törvényhatósági bizottsági tag a következő indítványt adt be a polgármesterhez:

**Nagyságos Polgármester Ur!**

A mai nehéz időben, midőn közigazgatási hatóságunk minden figyelmét és munkásságát igénybe veszi létfenntartásunkat veszélyeztető harc és háborús helyzetünk, akkor nem szívesen fordulok a törvényhatósági bizottsághoz indítványaim elintézése iránt. Van azonban törvényhatóságunknak folyamatban levő, már megalkotott, de még jóvá nem hagyott szabályrendelete, amelynek miniszteri jóváhagyással leendő ellátása kétszeresen szükségessé vált éppen ezen nehéz időkben, a midőn a városi tisztviselői kar tekintélyes része a harctéren küzd életének feláldozásával. Ezek a nagyfontosságú ügyek a tisztviselők és városi alkalmazottak fizetésrendezési, nyugdíjazási és szabadságoltatási ügye iránt hozott közgyűlési határozat, amelyek tudomásom szerint, miniszteri jóváhagyást a mai napig sem nyertek.

En, mint törvényhatósági bizottsági tag, közérdekből tartom szükségesnek, hogy ezen három felsorolt, közgyűlésileg megalkotott szabályrendelet felsőbb hatóságilag jóváhagyassék. Mert míg ezek a szabályrendeletek jogerősséget nem nyernek, nemcsak Szeged város közpénztárát érheti nagy károsodás, hanem tisztviselőit és alkalmazottait is. — Ugyanis a fizetésrendezési 328/1913. számú, még 1913. június 26-án megalkotott szabályrendeletet megerősítés előtt életbe léptették és az összes javadalmazottak fizetését annak alapján folyósították, azzal a kikötéssel, hogy ha a tervezet jóváhagyást nem nyer, kötelesek lesznek a felemelt, de esetleg jóvá nem hagyott fizetési többletet visszafizetni.

Innen-onnan három éve, hogy a felemelt fizetéseket élvezzi a tisztikar, segéd- és szolgaszemélyzet. 1913. június 26. óta mily nagy száma haláleset történt, mennyi sebesülés és munkaképtelenség, mily nehéz lesz ezekkel és örökösökkel szemben rendezni és visszafizettetni esetleg a felemelt fizetési többletet. Avagy mily terhessé válhat az élőkkel és alkalmazásban levőkkel szemben a többletfizetés visszatérítését érvényre juttatni. Tehát nem szabad ily kétes vagyoni helyzetet fenn tartani és azt hosszú időre kitolni.

A nyugdíjszabályzatot 724/913. számú közgyűlési határozattal még 1913. november 27-én alkottuk és annak ellenére, hogy a mai napig sem lett belügyminiszterileg jóváhagyva, a városi tisztviselők és alkalmazottak fizetéséből már levonta a város azokat az összegeket, amelyeket az új nyugdíjszabályzat megállapított. Azóta számtalan nyugdíjazás történt, sőt elhalálozás folytán már az özvegyek és gyermekek részére özvegy- és nyugdíjazást és gyermeknevelési járulékokat megállapítottunk.

Végül úgy emlékszem, hogy ezelőtt 7—8 évvel meghozatott a tisztviselők és alkalmazottak szabadságoltatására vonatkozó közgyűlési határozat is. Ezen határozatot a tanács javaslatához képest egész szabadon és korlátlanul, mondhatnám önkényileg gyakorolja és alkalmazza a törvényhatósági bizottság, mert tudomásom szerint még ezen határozat sem nyert miniszteri jóváhagyást.

Nagyságos Polgármester Ur! A fizetésrendezési 328/1913. számú, még 1913. június 26-án hozott közgyűlési határozat 5441/913. elnöki szám alatt 1913. július 23-án lett a nagyméltóságú belügyminisztériumhoz felterjesztve. Az 1913. november 27-én kelt 724. sz. közgyűlési határozat 9432/913. elnöki szám alatt lett 1914. február 7-én felterjesztve. A tisztviselői szabadságoltatásra vonatkozó határozat szintén még a mai napig sem nyert belügyminiszteri jóváhagyást.

Kérem a polgármester urat, legyen kegyes ezen indítványomat a tekintetes Tanács útján sürgősen előkészíttetni és pártolólaga a közgyűlés elé terjeszteni. Ott pedig:

kérem ezen indítványomat sürgősnek kimondani, nyomban tárgyalni és indokolt feliratot intézni a nagyméltóságú belügyminisztériumhoz, hogy ezen három rendbeli szabályrendelet legyen kegyes mielőbb jóváhagyásával megerősíteni.

Végül indítványozom, hogy a közgyűlési határozatot a belügyminiszter urhoz még e hónapban a polgármester ur és Taschler Endre főjegyző ur személyesen vigyék fel és indokolják meg szóval is a három szabályrendelet mielőbb való jóváhagyásának szükségét.

### ÜZENETEK A HARCTÉRRE

Nagy János. Végre megkaptuk leveledet, mi is jól vagyunk, a gyerekek is, egészséges vagy-e? Csókol feleséged.

Kedves fiam, Pista, írd az öcsédnek is, nekem, ne hagyj, hogy nyugtalanok legyünk. Nézd ezt az ujságot, csókol anyád P. Jánosné.

Kedves Tónikám! Mi hála Istennek egészségesek vagyunk, mi az oka, hogy nem írsz, írd azonnal. Csókol nővéreid Burai Katica és Róza.

Kedves fiam, Jani! Aggódom szüleidet, testvéreidet mielőbb nyugtasd meg hogylétedről, idehaza minden rendben van. Csókol anyád és testvéred, özv. Dékány Jánosné.

### Kopny Gyula

Auer-fény világítási- és jókarbantartási vállalat.

Szeged, Kosuth Lajos-sugárút 1. szám.

Csillárok, gázfűzők és mindennemű gázfelszerelési cikkek raktára

Telefon: 468.

Telefon: 468.

### SZARVASVADÁSZAT A LÖVÉSZÁROKBAN.

Egy hazatért hadnagy beszélte el ezt a kedves esetet: A Kárpátokban egymással szemben felkúsznak a magyar és az orosz lövészárok. Csönd van köröskörül és csak akkor durran el egy-egy fegyver, ha valamelyik lövészárokból kinyulik egy-egy vigyázatlan fej. De ez is ritkán történik meg, mert a bakák tudják már, hogy csak egy fejük van és erre ilyen háborús időben vigyázni illik. A bakák mereven figyelték az ellenség lövészárkát a tavasznak egyik legelső délutánján és egyszerre csak megzörrentek a levelemélküli bokrok s valami vad láma, rohanó lépések zaja közeledik a bakák felé. Rögtön arra gondoltak, hogy az oroszok akarják őket megijáztatni és a fegyverek s a géppuskák esőve oda szegeződött, amerről a zaj volt hallható. Egy-két kinos másodperc és a következő pillanatban gyönyörű ívben kiugrott a esernyők közül egy hatalmas szarvas-bika. Rögtön berregni kezdett a géppuska, meg a bakák fegyvere és ugyanebben a percben az oroszok golyói is oda röpültek a szarvas felé és a szarvas, talán ezer golyótól is találva, elterült az tavasos földön.

— No, a vad meg van, — szól az egyik zászlós, — de ki megy érte?

Kis szünet múlva egy káplár jelentkezett, hogy ő majd haza hozza a zsákmányt.

Ugyátszik, hogy az oroszok lövészárkában is hasonló jelenet játszódott le, mert abban a pillanatban, hogy a káplár kezd kibújni a lövészárokból, egy hatalmas muszka is ebben iprkodott. A két katona gyors léptekkel sietett a szarvas felé és pont egyszerre értek oda. A lövészárokból jól lehetett látni, amint veszekednek kezeikkel integetve egymásnak, a maguk jogát a szarvashoz, amelynek egy-egy lábát már a kezükbe fogták. Mindegyik húzni akarta a maga lövészárká felé, de egyik sem engedett. Egyszer csak látjuk hogy a káplár elereszti a szarvas lábát és egy hatalmasat ordít:

— Az anyád istenit!

Azzal hatalmasan képen törülte vagy kétszer az orosz kamerádot és kezdi húzni a mi lövészárkunk felé a szarvast. Az orosz valami nagyon szomorúan nézett a szarvas után, aztán leeresztett orral balagott visszafelé. Az egész idő alatt egyetlen lövés sem esett egyik fél részéről sem. Mintha meggyeztek volna.

### Traber-féle MUZEUM

Münchenből. :: a Mars-téren.

Ngítva naponta reggel 8 órától este 9 óráig urak és hölgyek számára. ::

Az összes harcterek legjobb és legáttekinthetőbb térképei legolcsóbb áron

### Várnay L.

könyvkereskedésében (Kárász-utca 9.)